

Näringsutskottets yttrande

1984/85:2 y

om beredskapslagring av olja och kol m. m. (prop. 1984/85:53)

Till försvarsutskottet

Försvarsutskottet har berett näringsutskottet tillfälle att yttra sig över de motioner som har väckts med anledning av proposition 1984/85:53 om beredskapslagring av olja och kol m. m. jämte berörda delar av propositionen.

I propositionen framläggs förslag till lag om beredskapslagring av olja och kol jämte lag om viss följdändring i kommunalskattelagen. Vidare begärs riksdagens godkännande av riktlinjer för beredskapslagring av olja, kol och kärnbränsle.

Motionerna är tre, nämligen 1984/85:238 av Ivar Franzén m. fl. (c), 1984/85:239 av Hugo Bergdahl (fp) och 1984/85:240 av Per Petersson m. fl. (m). I motionerna godtas regeringens förslag till lagstiftning och riktlinjer för beredskapslagring. I anslutning till några av de frågor som berörs i propositionen yrkas emellertid på uttalanden av riksdagen. Detta gäller beträffande avvecklingen av de statliga råolje- och kollagren och möjligheterna till befrielse från lagringsskyldighet. Därutöver framförs i motion 1984/85:238 (c) önskemål om en utredning om försörjningsberedskapen på energiområdet.

Näringsutskottet tar nu upp dessa frågor i nämnd ordning och i de delar frågorna faller inom utskottets beredningsområde.

Innehållet i propositionen i övrigt föranleder inga kommentarer från näringsutskottets sida.

Avveckling av de statliga råolje- och kollagren

Förslagen i propositionen innebär att beredskapslagringen av olja och kol skall ske enligt av riksdagen godkända riktlinjer, som gäller principerna för behovsberäkningen m. m. Frågor om lagringsskyldighet för säljare och förbrukare föreslås liksom f. n. bli reglerade i en av riksdagen antagen lag. Regeringen föreslås beräkna lagringsbehoven och bestämma omfattningen av lagringen av olika produkter enligt de av riksdagen godkända riktlinjerna. Detta sker i form av kvantitativa lagringsmål. Regeringen förutsätts kunna ändra dessa mål utan riksdagens hörande, om förändringar i fråga om konsumtion m. m. ger anledning därtill. I propositionen sägs dock att ändringar i lagringsprogrammen bör fortlöpande redovisas för riksdagen.

Näringsutskottet anser att den föreslagna ordningen är ändamålsenlig och väl tillgodoser de önskemål om en klarare fördelning av beslutskompetens

mellan riksdagen och regeringen som framkom vid utskottets behandling av vissa oljefrågor våren 1984 (NU 1983/84:43 s. 23).

Det beslut om oljelagringsprogrammet som fattades av riksdagen våren 1984 innebar en betydande omläggning från statlig lagring av råolja till tvångslagring inom näringslivet av färdiga produkter. Beslutet innebar också att de ekonomiska fördelarna av det totalt minskade lagringsbehovet i form av minskad kapitalbindning och lägre räntekostnader skulle komma främst staten till godo. På dessa punkter rådde enighet vid riksdagens beslut. Som ett led i omfördelningen av lagringen ingick bl. a. att det statliga råoljelagret, som beräknades uppgå till 3,9 miljoner m³ den 1 juli 1984, skulle minskas med sammanlagt 1,2 miljoner m³ under lagringsåren 1984/85 och 1985/86.

Av den nu framlagda propositionen framgår att regeringen avser att minska lagret med ytterligare 1,1 miljoner m³ under lagringsåret 1986/87. Bakgrunden härtill är att lagringsbehoven har reviderats på grund av minskad förbrukning. Vid utgången av treårsperioden skulle alltså det statliga råoljelagret uppgå till endast 1,6 miljoner m³. Enligt vad näringsutskottet har erfarit väntas utförsäljningen av råoljan komma att ske genom överstyrelsen för ekonomiskt försvar (ÖEF) på marknadsmässiga villkor, sannolikt främst till raffinaderiföretag inom landet.

Mot bakgrund av att lagringsskyldighet för kol införs anmäls i propositionen att det statliga kollagret på 750 000 ton skall avvecklas senast under lagringsåret 1985/86.

I motion 1984/85:240 (m) riktas kritik mot den angivna avvecklingen av de statliga råolje- och kollagren. Motionärerna anser att lagren med hänsyn till försörjningstryggheten t. v. bör bibehållas vid nuvarande nivå, vilket också skulle ge de lagringsskyldiga inom näringslivet skälig tid till att förbereda övergången till de nya reglerna. Vidare sägs att regeringen borde ha närmare utrett behoven av lagerutrymmen för den ökade lagringen av färdiga produkter.

I motion 1984/85:238 (c) kritiseras minskningen av den statliga oljelagringen främst på den grunden att staten därigenom avhänder sig möjligheten att använda lagren i prisstabiliserande syfte. Lagren bör inte reduceras i ett läge då oljepriset är utsatt för en betydande press nedåt, anför det.

Näringsutskottet anser sig böra ta upp främst de aspekter på lageravvecklingen som berörs i sistnämnda motion. Såvitt utskottet förstår är motionärernas tanke att staten skall uppskjuta avvecklingen av det statliga råoljelagret längre än vad som är motiverat av beredskapsskäl. Den "överlagring" som därmed uppkommer skulle kunna användas under perioder av kortvariga, starka prishöjningar på den internationella marknaden för att dämpa genomslaget av höjningarna inom landet.

Utskottet vill först erinra om att frågan om utnyttjande av oljelager i prisstabiliserande syfte utförligt behandlades av 1980 års oljelagringskommitté i betänkandet (Ds H 1981:2) Kol, uran och gas för kristid. Kommittén jämförde lämpligheten och värdet av ett prisbuffertlager med andra metoder

för att stabilisera den inhemska prisnivån samtidigt som tillförseln säkras, t. ex. högstpriser med prisclearing. Med hänsyn till de betydande finansiella kostnaderna för lagringen måste enligt kommitténs beräkningar priskriser inträffa ungefär vart tredje år för att metoden skulle vara lönsam. Kommittén pekade också på vissa nackdelar med prisbuffertlager, bl. a. rättviseproblemen vid distribution från buffertlagren. Kommittén kunde alltså inte förorda uppbyggnaden av särskilda prisbuffertlager. Frågan anmälades i proposition 1981/82:102 (bil. 3 s. 66). Föredraganden – handelsminister Björn Molin – fann det inte motiverat att närmare överväga ett sådant lager. Inte heller vid riksdagsbehandlingen framfördes önskemål härom.

Vad som avses i den nu aktuella motionen är inte uppbyggnad av nya prisbuffertlager utan bevarande under en begränsad period av lager som redan finns. I båda fallen är det dock fråga om en huvudsakligen finansiell merkostnad för staten i förhållande till den av beredskapsskäl motiverade lagringen. Merkostnaden kan motiveras enbart om den uppvägs av sannolika samhällsekonomiska fördelar i form av minskat genomslag på de inhemska oljepriserna av internationella prishöjningar.

Enligt näringsutskottets uppfattning har det inte tillkommit några faktorer som skulle tala för en positivare bedömning av värdet av ett prisbuffertlager än den som gjordes på grundval av 1980 års oljelagringskommittés betänkande. Utskottet vill särskilt peka på att oljemarknaden i dag präglas av en sannolikt strukturellt betingad fallande pristrend. Till riskerna för prisfall vid en fördröjd avveckling av det statliga råoljelagret kommer betydande valutarisker. Näringsutskottet kan alltså inte förorda motionärernas förslag.

Näringsutskottet anser inte heller att en utförsäljning av lagret enligt den av regeringen angivna tidsplanen skulle, såsom antyds i motionen, medföra risker för störningar på oljemarknaden i Sverige eller internationellt. Utskottet kan följaktligen från sina utgångspunkter inte finna att riksdagen bör göra något uttalande om avvecklingen av de statliga råoljelagren på grundval av motion 1984/85:238 (c). Inte heller det som anförs i motion 1984/85:240 (m) om problem för de lagringsskyldiga inom näringslivet motiverar enligt utskottets mening något uttalande av riksdagen. Näringsutskottet avstyrker alltså de två motionerna i berörda delar.

Befrielse från lagringsskyldighet

I samband med de ändringar i oljelagringsprogrammet som beslöts våren 1984 förkortades den s. k. basperioden – som ligger till grund för beräkningen av företagets försäljning eller förbrukning och därmed också deras lagringsskyldighet – från tre till ett år. Anledningen var att den treåriga basperioden vid minskande volymer medförde en eftersläpning av lagringsskyldigheten, vilket ansågs försvåra övergången från olja till andra energislag. Å andra sidan medförde den förkortade basperioden en ökad lagringsskyldighet för

företag med ökande försäljning eller förbrukning. Med hänvisning till att detta i ett fåtal fall skulle kunna leda till ekonomiska problem för företagen erinrade föredragande statsrådet om möjligheten för ÖEF enligt gällande lag att medge befrielse helt eller delvis från lagringsskyldigheten (prop. 1983/84:110 s. 69). Skäl för sådan dispens skulle kunna vara när t. ex. industri- eller regionalpolitiskt angelägen produktion skulle hotas vid tillämpning av reglerna. Medgivande om reducering av lagringsskyldigheten borde lämnas med stor restriktivitet. Det anförda lämnades utan erinran av riksdagen.

I den nu aktuella propositionen (s. 50–53) tas dispensfrågan upp ur en annan aspekt. Föredragande statsrådet påpekar att de lagringsskyldiga som före år 1978 byggt upp beredskapslager har fått betydande statligt stöd för detta och därmed också konkurrensfördelar i förhållande till lagringsskyldiga som tillkommit senare. Efter att ha redovisat ett utredningsförslag om nedsättning till hälften av nytillkommande företags lagringsskyldighet under det första året kommer föredraganden till slutsatsen att någon sådan generell lättnad ej bör medges. Emellertid hänvisas till att den föreslagna nya lagen innehåller en dispensbestämmelse (24 §). Enligt motsvarande bestämmelse i gällande oljelagringslag kan ÖEF meddela befrielse från lagringsskyldighet. Nu föreslås att regeringen skall kunna förbehålla sig beslutanderätten i vissa dispensärenden. Vidare föreslås att ett medgivande om befrielse skall kunna förenas med villkor. Av motiveringen framgår att sådana villkor kan bli aktuella t. ex. om lättnader medges för företag som träder in på marknaden. Villkoren kan då ta sikte på att inträdet sker på ett sätt som gagnar branschens struktur eller på annat sätt främjar samhällets intressen, anför det i propositionen.

I såväl motion 1984/85:240 (m) som motion 1984/85:239 (fp) uttalas farhågor för att möjligheten till dispens skall komma att utnyttjas på ett sätt som rubbar konkurrensförhållandena på oljemarknaden. I den förstnämnda motionen hävdas att dispenser normalt inte bör medges för att underlätta situationen för nytillkommande företag, eftersom alla lagringsskyldiga, oberoende av när deras lagringsskyldighet inträdde, har i princip samma lagringskostnad för sitt beredskapslager. Motionärerna önskar att det skall under utskottsbehandlingen närmare preciseras under vilka omständigheter dispens skall kunna beviljas. I den senare motionen sägs att befrielse för visst eller vissa företag bör kunna ges bara om det föreligger force majeure. Motionärerna föreslår ett motivuttalande av denna innebörd.

Av vad näringsutskottet har anfört framgår att dispensmöjlighet finns redan enligt gällande lag. Den föreslagna lydelsen av 24 § i den nya lagen innebär att befrielse från lagringsskyldighet får medges endast om detta föranleds av synnerliga skäl, vilket innebär en skärpning i förhållande till nuvarande bestämmelse.

Näringsutskottet anser att den konkurrensnackdel som sägs drabba nytillträdande oljeföretag på den svenska marknaden jämfört med existerande företag minskar i betydelse, eftersom det statliga oljelagringsstödet i

huvudsak upphörde redan år 1970. Viss dispensmöjlighet bör dock finnas kvar. Villkoret bör då vara, som anförs i propositionen, att ett inträde på marknaden sker på ett sätt som gagnar branschens struktur eller på annat sätt främjar samhällsintresset. Utskottet anser att mot bakgrund av den svenska oljebranschens problem en dispensmöjlighet utformad på detta sätt kan vara lämplig.

Förslagen i motionerna 1984/85:239 (fp) och 1984/85:240 (m) till uttalanden från riksdagens sida som ytterligare skulle inskränka möjligheten till dispens strider enligt utskottets mening mot motionärernas angivna syfte att värna om konkurrensneutraliteten. Utskottet avstyrker de ifrågakvarande motionsyrkandena.

Utredning om försörjningsberedskapen på energiområdet

I motion 1984/85:238 (c) framförs önskemål om att försörjningsberedskapen på energiområdet skall utredas med utgångspunkt i ett småskaligt energiförsörjningssystem, en fråga som saknar direkt anknytning till förslagen i propositionen. Motionärerna erinrar om tidigare förslag från centerpartiet om att energisystemen skall ges en flexibel och lokalt anpassad, småskalig utformning med effektivare energianvändning. Ett sådant decentraliserat system, som baseras på i huvudsak förnybara inhemska energikällor, är enligt motionärerna betydligt mindre sårbart än ett storskaligt system. Det har emellertid inte närmare prövats, anför de, vilka fördelar en decentralistisk energipolitik kan innebära från beredskapssynpunkt.

Näringsutskottet har vid ett antal tillfällen behandlat motionsyrkanden från centerpartiets sida av innebörd att energipolitiken skall ges en inriktning mot småskalighet, effektivare energianvändning och utnyttjande av inhemska, förnybara resurser. Så skedde våren 1984 vid utskottets behandling av frågor om bl. a. anslag till energiändamål för budgetåret 1984/85. Utskottet hänvisade då (NU 1983/84:30 s. 34) till att riksdagen år 1981 har fastställt grundläggande riktlinjer för energipolitiken fram till omkring år 1990. Det påpekades att ett viktigt inslag i energipolitiken är en successiv utveckling mot ett energisystem baserat på varaktiga, helst förnybara och inhemska, energikällor. Mot bakgrund härav ansåg utskottet att det inte fanns anledning för riksdagen att ompröva riktlinjerna i enlighet med centerpartiets begäran. Partiets företrädare i utskottet reserverade sig häremot. Riksdagen följde utskottet.

I ett nyligen avgivet yttrande (NU 1984/85:1 y) till bostadsutskottet har näringsutskottet avstyrkt att lagen (1977:439) om kommunal energiplanering skulle kompletteras med en ändamålsbestämmelse av den innebörd som det nu är tal om. Centerpartiets och vänsterpartiet kommunisternas företrädare anmälde avvikande mening. Bostadsutskottets behandling av frågan har utmynnat i motsvarande ställningstagande (BoU 1984/85:6).

Näringsutskottet erinrar vidare om att frågan om Sveriges energiförsörj-

ning fram till år 2010 har övervägts av 1981 års energikommitté, som har redovisat resultatet av sitt arbete i betänkandet (SOU 1984:61) I stället för kärnkraft. Kommittén har valt att inte gå närmare in på frågan om försörjningsberedskap. Det anförs dock i betänkandet (s. 42) att den nu pågående omställningen av den svenska energiförsörjningen är positiv från beredskapssynpunkt. Energitkommitténs betänkande väntas komma att utgöra en del av underlaget för en proposition våren 1985 om energipolitiken.

Av det sagda framgår att frågor om energipolitikens inriktning kommer att behandlas av riksdagen i en nära framtid. Näringsutskottet tar här bara upp frågan huruvida en utredning av det slag som begärs i den nu aktuella motionen är sakligt motiverad, oavsett om energipolitiken ges den ena eller andra inriktningen.

Näringsutskottet vill först påpeka att försörjningsberedskapen på energiområdet utgör en del av det ekonomiska försvaret, som i sin tur ingår i totalförsvaret. För att samordna verksamheten inom totalförsvaret tillämpas ett system för långsiktig planering som i stort är uppbyggt på samma sätt för totalförsvarets olika delar (se prop. 1981/82:102). När det gäller det ekonomiska försvaret kan planeringen sägas utgå från att utvecklingen inom de olika försörjningsområdena – livsmedel, beklädnad, energi etc. – styrs i huvudsak av andra faktorer än beredskapskrav. Uppgiften för det ekonomiska försvaret blir alltså att verka för att försörjningssystem som är anpassade till fredliga förhållanden kan fullgöra vissa uppgifter även i kris eller i krig.

I motion 1984/85:238 (c) föreslås ett annat sätt att angripa frågan. I stället för att söka anpassa det existerande energiförsörjningssystemet till beredskapskraven genom olika åtgärder bör man, enligt motionärernas synsätt, sträva efter att ge systemet en sådan utformning att beredskapskraven i större utsträckning blir tillgodosedda.

Näringsutskottet vill påpeka att detta synsätt i viss utsträckning har vunnit insteg i totalförvarsplaneringen. Utskottet hänvisar här till den av totalförsvarets chefsnämnd nyligen avgivna rapporten (Ds Fö 1984:4) Beredskaps-hänsyn i samhällsplaneringen. Beträffande energisektorn gäller att beredskapskraven i ökande grad beaktas vid utformningen av system för produktion och distribution av elkraft och fjärrvärme. En utförlig redovisning av sårbarhetsfrågorna inom elförsörjningen jämte vissa förslag till åtgärder har nyligen avgetts av en särskild utredare i betänkandet (SOU 1984:69) Säker elförsörjning. Inom ramen för ÖEF:s s.k. perspektivstudie av svensk försörjningsberedskap efter år 1987 undersöks vidare möjligheterna att genom olika åtgärder stärka kraftsystemets drift. Liknande studier av fjärrvärmesystemet har bedrivits inom försvarets forskningsanstalt (FOA) och nyligen redovisats i FOA-rapporten Krigsskydd av fjärrvärme.

Näringsutskottet konstaterar att det redan pågår en betydande verksamhet med syfte att ge olika delar av energisystemet en mindre sårbar utformning. Utskottet kan från sina utgångspunkter inte finna att det behövs en

övergripande utredning av det slag som föreslås i motion 1984/85:238 (c). Motionen avstyrks i denna del.

Stockholm den 5 december 1984

På näringsutskottets vägnar

NILS ERIK WÅÅG

Närvarande: Nils Erik Wååg (s), Tage Sundkvist (c), Lilly Hansson (s), Erik Hovhammar (m), Lennart Pettersson (s), Rune Jonsson (s), Sten Svensson (m), Wivi-Anne Radesjö (s), Per Westerberg (m), Birgitta Johansson (s), Per-Richard Molén (m), Ivar Franzén (c), Lars Andersson (s) och Hugo Bergdahl (fp).

Avvikande meningar

1. Avveckling av statliga råoljelager

Erik Hovhammar, Sten Svensson, Per Westerberg och Per-Richard Molén (alla m) anser att den del av yttrandet – under rubriken Avveckling av de statliga råolje- och kollagren – som börjar med "Näringsutskottet anser" och slutar med "berörda delar" bort ha följande lydelse:

Näringsutskottet kan följaktligen inte finna att riksdagen bör göra något uttalande på grundval av motion 1984/85:238 (c). Motionen avstyrks i berörd del.

Den kritik som i motion 1984/85:240 (m) riktas mot den av regeringen aviserade avvecklingen av de statliga råolje- och kollagren grundas i huvudsak på beredskapshänsyn. Motionärerna pekar emellertid också på att den snabba avvecklingen av dessa lager och motsvarande ökning av lagringsskyldigheten för näringslivet kommer att medföra problem för de berörda företagen. Näringsutskottet delar motionärernas uppfattning att regeringen har tagit otillräcklig hänsyn till dessa problem. Utskottet vill dessutom påpeka vikten av att utförsäljningen från de statliga lagren sker på ett sätt som inte åstadkommer störningar på marknaden.

Vid behandlingen av ärendet har näringsutskottet uppmärksammat frågan om ÖEF:s planerade inköp av råolja från Iran. Av uppgifter som lämnades i riksdagen den 5 november 1984 av statsrådet Birgitta Dahl med anledning av frågorna 1984/85:89, 91, 96, 97 och 110 framgår att ÖEF alltjämt har uppdrag från regeringen att upphandla 600 000 m³ råolja, varav huvuddelen från Iran, trots att det efter riksdagens beslut våren 1984 om minskning av den statliga råoljelagringen inte längre finns något behov av råoljan inom ramen för lagringsprogrammet. Enligt vad näringsutskottet har erfarit kommer regeringens handläggning av frågan att granskas av konstitutionsutskottet i en nära framtid. Från sina utgångspunkter vill dock näringsutskottet framhålla

att det finns allvarlig risk för att ett fullföljande av affären med dagens marknadsförutsättningar kommer att leda till betydande förluster för staten. Detta gäller i synnerhet om leveranserna skulle komma att förenas med villkor om att råoljan skall destineras till Sverige. I sådant fall skulle det, förutom extra kostnader, även kunna uppkomma störningar i försörjningsmönstret för de svenska raffinaderiföretagen.

Mot bakgrund av det anförda tillstyrker näringsutskottet motion 1984/85:240 (m) i här aktuell del. Enligt utskottets mening bör riksdagen i ett tillkännagivande på grundval av motionen även uttala att den planerade upphandlingen av råolja från Iran ej bör fullföljas.

2. Avveckling av statliga råoljelager

Tage Sundkvist (c) och Ivar Franzén (c) anser att den del av yttrandet – under rubriken Avveckling av de statliga råolje- och kollagren – som börjar med "Enligt näringsutskottets" och slutar med "berörda delar" bort ha följande lydelse:

Av propositionen framgår att statsfinansiella hänsyn har varit styrande för den planerade minskningen av de statliga olje- och kollagren. Effekterna på prisnivån och på berörda företag synes inte ha beaktats. Med instämmande i vad som anförs i motion 1984/85:238 (c) anser näringsutskottet att det finns anledning att noga överväga möjligheterna att reducera de statliga råoljelagren på ett sätt som bidrar till att stabilisera den inhemska prisnivån för olja. I sammanhanget vill utskottet påpeka att förutsättningarna för de beräkningar som redovisades av 1980 års oljelagringskommitté har förändrats i olika hänseenden. Bl. a. är räntenivån i dag lägre, och det finns god tillgång till lagringsutrymmen utan alternativ användning.

Enligt näringsutskottets mening bör alltså regeringen, innan ytterligare råoljevolymer säljs ut, skyndsamt pröva om en fördröjd avveckling av lagren med dagens förutsättningar skulle kunna innebära samhällsekonomiska fördelar. Vid en sådan prövning bör lämpligen också beaktas de olika problem för de lagringsskyldiga inom näringslivet som påtalas i motion 1984/85:240 (m). Näringsutskottet tillstyrker alltså såväl denna motion som motion 1984/85:238 (c) i här berörda delar.

3. Befrielse från lagringsskyldighet

Tage Sundkvist (c), Erik Hovhammar (m), Sten Svensson (m), Per Westerberg (m), Per-Richard Molén (m), Ivar Franzén (c) och Hugo Bergdahl (fp) anser att den del av yttrandet – under rubriken Befrielse från lagringsskyldighet – som börjar med "Av vad" och slutar med "ifrågavarande motionsyrkandena" bort ha följande lydelse:

Av vad näringsutskottet har anfört framgår att den nu av regeringen föreslagna dispensbestämmelsen, liksom motsvarande bestämmelse i gällan-

de lag, syftar bl.a. till att mildra de konkurrensnackdelar som vissa lagringsskyldiga kan drabbas av till följd av oljelagringssystemets konstruktion. Näringsutskottet anser sig kunna godta den föreslagna utformningen av dispensbestämmelsen. Däremot har utskottet erinringar mot föredragande statsrådets motivering till denna bestämmelse. Vad som där anförs kan tolkas så att regeringen skall ha fria händer att medge lätnader för oljeföretag som önskar etablera sig på den svenska marknaden i den mån etableringen sker på ett sätt som bedöms främja "samhällets intressen". Sådana grunder för dispens skulle enligt utskottets mening inbjuda till godtycke och medföra risker för negativa effekter för övriga företag inom oljebranschen. Med instämmande i vad som anförs härom i motionerna 1984/85:239 (fp) och 1984/85:240 (m) anser näringsutskottet att dispens bör kunna medges endast i fall då en tillämpning av gällande bestämmelser skulle leda till uppenbart orimliga konsekvenser. Utskottet tillstyrker alltså motionerna i denna del och föreslår ett uttalande av angiven innebörd från riksdagens sida.

4. Utredning om försörjningsberedskapen

Tage Sundkvist (c) och Ivar Franzén (m) anser att den del av yttrandet – under rubriken Utredning om försörjningsberedskapen på energiområdet – som börjar med "Näringsutskottet konstaterar" och slutar med "denna del" bort ha följande lydelse:

Näringsutskottet konstaterar att de redovisade studierna rör olika delfrågor inom energisektorn och att det hittills inte har gjorts någon övergripande utredning om den lämpliga utformningen av energisystemet från beredskaps-synpunkt. Med instämmande i vad som anförs härom i motion 1984/85:238 (c) anser utskottet att en sådan utredning nu bör komma till stånd. Utskottet tillstyrker alltså motionen i denna del.

